

מסכת נזיר

פרק ט משנה ד

כָּל סֵפֶק נִגְעִים בַּתְּחִלָּה, טָהוֹר עַד שֶׁלֹּא נִזְקַק לַטְּמֵאָה. מִשְׁנִזְקַק
לַטְּמֵאָה, סֵפֶקוֹ טָמֵא. בְּשִׁבְעָה דָּרָכִים בּוֹדְקִין אֶת הַזֵּב עַד שֶׁלֹּא
נִזְקַק לַזֵּיבָה. בְּמֵאֵכָל, וּבְמִשְׁתֵּה, בְּמִשְׁא, וּבְקִפְצָה, וּבְחִלִּי,
וּבְמִרְאָה, וּבְהִרְהוּר. מִשְׁנִזְקַק לַזֵּיבָה, אֵין בּוֹדְקִין אוֹתוֹ. אֲנִסוּ
וּסְפְקוּ וְשִׁכַּבְתָּ זֶרְעוֹ, טָמֵאִין, שְׂרָגְלִים לְדָבָר. הַמֶּכֶּה אֶת חֲבֵירוֹ
וְאַמְדוּהוּ לְמִיתָה, וְהִקֵּל מִמֶּה שֶׁהָיָה, לְאַחַר מִכָּאן הַכִּבִּיד וְיָמָת,
חֲזָב. רַבִּי נַחֲמָיָה אוֹמֵר, פָּטוּר, שְׂרָגְלִים לְדָבָר: